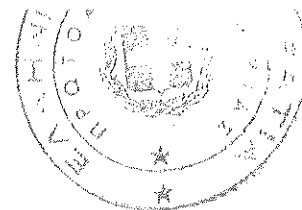

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ : ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 434/2017

(αρ. κατ. δικογράφου : 479/Ασφ/167/17

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή,

Φανή Βακράτσα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

στις 26/10/2017

για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών – εκτελεστών καλλιτεχνών», με το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ, GRAMMO, ERATO, APOLLON», που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζ. Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ 997495285, Δ.Ο.Υ Ν. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Χρήστου Ντούρμα (ΔΣΑ 36749 ,

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) στην
εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ-μπαρ με τίτλο που
βρίσκεται στη 2) στην
εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο
που βρίσκεται στη επί των οδών
3) της Ε.Ε με την επωνυμία
όπως νομίμως εκπροσωπείται και στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το
καφέ-μπαρ που βρίσκεται στη επί της πλατείας
με 4) στην
εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ-μπαρ επί της οδού
με ΑΦΜ 5) της Ο.Ε με την επωνυμία
όπως νομίμως

εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευσης της οποίας ανήκει το καφέ-μπαρ με το
διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στη επί των οδών
από τους οποίου οι 1^{ος}, 2^{ος} και
3^η, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του εκθέματος δεν
εμφανίσθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο, ενώ ως
προς τον 4^ο και 5^η δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο.

Η αιτούσα, ζητεί να γίνει δεκτή η από 25.4.2017 αίτησή της, η οποία
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης
479/Ασφ/167/26.4.2017 η οποία προσδιορίσθηκε για να συζητηθεί κατά τη
δικάσιμο της 1.6.2017 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η αιτούσα, η οποία παραστάθηκε
όπως αναφέρεται πιο πάνω, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα προφορικά
ισχυρίσθηκαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:**

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου,
που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστή,
ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της
αίτησης ως προς τον 4^ο και 5^η καθ' ης

πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην
προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτή
θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα
294, 295 παρ. 1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στην
προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων - βλ. σχετ. ΜΠρΘεσ
19989/2003, ΜΠρΑθ 6156/1995, ΝΟΜΟΣ).

Από τις υπ' αριθμ. 5048Γ/28.4.2017 και 5031Γ/27.4.2017 εκθέσεις
επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Λαμίας
που προσκομίζει η αιτούσα την συνημμένη στην 1^η έκθεση από 2.5.2017
απόδειξη παραλαβής θυροκολληθέντος δικογράφου του αρμόδιου
αστυνομικού οργάνου του ΑΤ Λαμίας, καθώς και την από
2.5.2017 συνημμένη βεβαίωση του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή, για

παράδοση σε υπάλληλο των ΕΛΤΑ σχετικής ειδοποίησης προς ταχυδρόμηση (υπάλληλος προκύπτει ότι επικυρωμένο ακριβές αντίγραφο της κρινομένης αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου για την, αρχικώς ορισθείσα, δικάσιμο της 1.6.2017, με κλήση προς συζήτηση στην εν λόγω δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (προ 10 ημέρου, 686§2, §4 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 128§4 και 136§2 ΚΠολΔ,) στον 1^ο καθ' ου και επίσης νόμιμα (122 επ. , 124. 126δ, 129 ΚΠολΔ) στην 3^η καθ ης. Κατά την, ως άνω, δικάσιμο η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε, ερήμην των καθ'ων, για την παρούσα δικάσιμο, η δε αιτούσα επέδωσε το υπ' αριθ. 67/2017 πρακτικό αναβολής της γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου (βλ. τις υπ' αριθ. 5911Γ/25.9.2017 και 5910Γ/εκθέσεις επίδοσης του ίδιου ως άνω δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Λαμίας

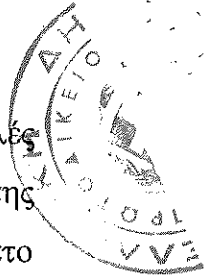
που επίσης προσκομίζει, σε συνδυασμό με τις από 26.9.2017 αποδείξεις παραλαβής θυροκολληθέντων δικογράφων από αρμόδιο υπάλληλο του ΑΤ Λαμίας και υπαλλήλου του ΕΛΤΑ αντίστοιχα). Κλητεύθηκε επομένως, νόμιμα και εμπρόθεσμα ο 1^{ος} και 3^η καθ'ων για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο. Επομένως, εφόσον οι τελευταίοι δεν εμφανίσθηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα και με τη σχετική της σειρά, πρέπει να δικαστούν ερήμην, πρέπει όμως να προχωρήσει η συζήτηση σαν να ήταν κι αυτοί παρόντες (ΤΖΙΦΡΑΣ Ασφαλιστικά Μέτρα Έκδ. 1980 σελ. 43). Επίσης, ως προς τον 2^ο καθ' ου, πρέπει να εξετασθεί η αίτηση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, ερήμην του, ο οποίος δεν εμφανίσθηκε, μολοντί νομότυπα και εμπρόθεσμα κλητεύθηκε για να παραστεί στην αρχικά ορισθείσα δικάσιμο (βλ. την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 5032Γ/27.4.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Λαμίας) κατά την οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίου δικηγόρου του και υπέβαλε αίτημα αναβολής, με γνωστοποίηση της ημερομηνίας αναβολής στη μετ' αναβολή δικάσιμο χωρίς εκ νέου κλήση και με κατάθεση του προβλεπομένου από τη διάταξη του άρθρου 241§3 ΚΠολΔ παραβόλου

(2/6/2017 Δ.Ο.Υ Λαμίας), όπως η §3 προστέθηκε με το άρθρο 35 του ν. 4446/2016 (βλ. σημείωση των παραστάσεων επί του εισαγωγικού της παρούσας δικογράφου και 686, 687 ΚΠολΔ περί της μη αναγκαιότητας κλητεύσεως στη μετά από αναβολή δικάσιμο στην περίπτωση αυτή).

Με το ν. ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α/100/20.7.2017), περί της «συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού», θεσπίζονται διατάξεις για την προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/26/ΕΕ, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων καθώς και τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 84), καθώς και για τη ρύθμιση της λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και των ανεξαρτήτων οντοτήτων διαχείρισης, με αποτέλεσμα να τροποποιούνται οι σχετικές διατάξεις του ν. 2121/1993 (Α 25) (βλ άρθρο 1 ν. 4481/2017). Στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 22 του ως άνω νόμου εξάλλου (ν. 4481/2017) ορίζεται ότι «6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει.». «§ 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής

διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Κατά τη μεταβατικής ισχύος διάταξη του άρθρου 53 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται στην §10 ότι : «Οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 22 δεν εφαρμόζονται επί εκκρεμών δικών κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου μέχρι και την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επ' αυτών». Στη δε § 11 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι «για τις κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εκκρεμείς δίκες, που αφορούν την υποχρέωση συλλογικής διαχείρισης των άρθρων 18, 49 και 56 του ν. 2121/1993 και έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επί των αντιστοίχων υποθέσεων, συνεχίζουν να ισχύουν τα άρθρα 49, 54 έως 58 του ν. 2121/1993, όπως ίσχυαν μέχρι την κατάργησή τους με την παράγραφο 1 του άρθρου 54 του παρόντος νόμου».

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του Ν 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (όπως ισχύει μετά το Ν 3057/2002 και το Ν.3905/2010) «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της

εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Ήδη το τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο της παρ.1 καταργήθηκαν με την παρ.6α του άρθρου 54 Ν.4481/2017. 2 ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4.... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β', γ', δ' και ε', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Η παραπομπή της παραγράφου 5 στο δ' και ε' εδάφιο της παραγράφου 1 διαγράφηκε με τη παρ.6β άρθρου 54 Ν.4481/2017.Εξάλλου, κατά το άρθρο 55 παρ. 1 περ. α και 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου ως άνω νόμου ως ίσχυαν πριν τις τροποποιήσεις του ν. 4411/2017, που σύμφωνα με το άρθρο 58 αυτού εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, κατά μεν το πρώτο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν μεταξύ των άλλων την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, κατά δε το δεύτερο «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ. 1 ... 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου. Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή

προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο». Ο νόμος, προβλέποντας και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις (δηλαδή τόσο του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. γ και δ, στην περίπτωση δηλαδή διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής στα πλαίσια της υποχρέωσης των τελευταίων να διαπραγματεύονται το ύψος αυτών, όσο και του άρθρου 56 παρ. 2, αν δηλαδή ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις) τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), κατά την ακολουθούμενη από το δικαστήριο ως ορθότερη γνώμη (ΜΠρΣυρ 2/2015, ΔιΜΕΕ 2015, 79) θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 56), εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους συμβάσεως και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση [αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η σύμβαση ή έστω πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για το χρήστη (άρθρα 64, 65 και 66 Ν 2121/1993)], χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε

συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του Ν 703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δικαίων τιμών, συνάγεται ότι, η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής εφόσον αυτή αφορά χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (πρβλ ΜΠρΠρεβ 122/2017, ΜΠρΣυρ 2/2015, ΔιΜΒΕ 2015, 79, ΜΠρΤρικ 274/2009 αδημ., ΜΠρΑθ 4846/2007 αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, πρβλ. Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374 υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία, πρβλ και ΜΠρΚεφ 64/2013, περί αποκλεισμού προσωρινής επιδίκασης με δυνατότητα ωστόσο καθορισμού εύλογης αμοιβής, αντιθ ΜΠρΛαμ 78/2015). Για αυτό και ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των

όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθόσον στην αντίθετη περίπτωση (παρελθοντική χρήση), ούτε ο καθορισμός των όρων πληρωμής έχει νόημα, ούτε ο καθορισμός του ύψους της αμοιβής, καθόσον η είσπραξη αυτής με την παρούσα διαδικασία δεν είναι δυνατή, διότι η απαίτηση δεν υπάγεται σε καμία από τις περιοριστικά αναφερόμενες αναφερόμενες περιπτώσεις του άρθρου 728 περί ΚΠολΔ, ούτε στην περίπτωση ζ της παραγράφου αυτής, αφού με τις ρυθμίσεις αυτές ο νομοθέτης δεν προέβλεψε ρητά την προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης (ΜονΠρΠατρ 85/2015, ΜονΠρΚεφ 5/2014, ΜονΠρΛαμ 2497/2008, Νόμος, ΜονΠρΑθ 891/2007 αδημ., Ι. Κατρά, Ασφαλιστικά Μέτρα α' εκδ. σελ. 371 επ. αντιθ ΜΠρΛαμ 78/2015).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμα συνεστημένος, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 6 και 7 του Ν 2121/1993, οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, των τραγουδιστών και των μουσικών, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του Ν 2121/1993 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κ.λπ. για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι έχει συντάξει το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε κάλεσε τους καθ' ων η αίτηση (πρώτο, δεύτερο και τρίτη), οι οποίοι διατηρούν επιχειρήσεις καφέ μπαρ και χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου και εικόνας στις επιχειρήσεις τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβής, πλην, όμως, οι τελευταίες αρνούνται να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στις επιχειρήσεις τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη 2011 έως και 2016 δημόσια έργα τους από υλικούς φορείς ήχου και εικόνας χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητεί: α) να

καθορισθεί από το δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που, οφείλεται για την χρήση των ετών 2011 έως και 2016, στα ποσά που αναφέρουν για καθεμιά από τους καθ' ων η αίτηση, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των ως άνω ετών, προκειμένου (η αιτούσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να της καταβάλουν το ήμισυ των ποσών αυτών, νομιμοτόκως κατά τις ειδικότερες διακρίσεις της αίτησης, άλλως από την επίδοση αυτής μέχρι την εξόφληση, καταδικαζόμενων συγχρόνως στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Όμως, με το ανωτέρω περιεχόμενο, η αίτηση, η οποία έχει ασκηθεί (με επίδοση) στις 28.4, 28.4 και 27.4.2017 σε βάρος των καθ' ων και επομένως δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4411/2017, ενόψει των προβλεπομένων στην §10 του άρθρου 53 του ίδιου ως άνω νόμου, εισαγόμενη κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δεν είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήση η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε προηγούμενο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω (καθ' όλη τη διάρκεια των προηγούμενων ετών 2011 έως και 2016), για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο. Σημειώνεται ότι μη νόμιμο είναι και το αίτημα προσωρινής επιδίκασης των ποσών που αναφέρονται στην αίτηση για του λόγους που προαναφέρθηκαν, ως προς την μη επίπτουσα στην αποκλειστική απαρίθμηση του άρθρου 728 ΚΠολΔ κρινόμενη περίπτωση, ως οι σχετικές διατάξεις ίσχυαν κατά την άσκηση της αίτησης. Μη νόμιμη είναι επίσης, το κύριο αίτημα επιδίκασης τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, καθώς δεν επικαλείται η αιτούσα όχληση των καθ' ων για την καταβολή των ποσών, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής

6^ο φύλλο της 434/2017 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, διαδικασία:
ασφαλιστικών μέτρων

της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την
αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕΑ 8884/2003 ΕλΔνη 45.1102, ΕΑ 9411/2000
αδημ.). Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται στην περίπτωση αυτή, ελλείψει
σχετικού αιτήματος (106, 176 ΚΠολΔ) από τους καθ' ων η αίτηση, λόγω της
ερημοδικίας τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση μη ασικηθείσα ως προς τον 4^ο και 5^ο των καθ' ων

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των λοιπών καθ' ων.

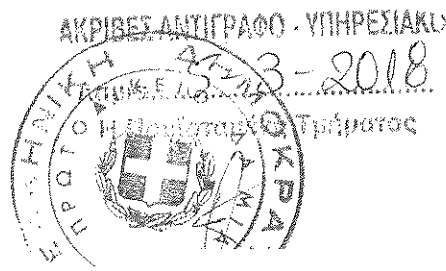
ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του, σε έκτακτη
δημόσια συνεδρίαση στη στις 28.11.2017 χωρίς την παρουσία των
διαδίκων και των πληρεξουσίων συνηγόρων τους

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση :

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

10